

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ व्यायामसंघटनं अपारयन् अशक्नुवन् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ गोदृषो बलीवर्दश्रेष्ठः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥
तदप्यस्त्रं महातेजाः क्षणेनैव व्यशातयत् ॥ ब्रह्मास्त्रे तु हते राजन् भयं मां महदा विशत् ॥ ३७ ॥ ततो हं धनुरादाय तथा क्षय्ये महेषुधी ॥ सहसाभ्यहनं भूतं तान्यप्यस्त्रा
ण्यभक्षयत् ॥ ३८ ॥ हतेष्वस्त्रेषु सर्वेषु भक्षितेष्वायुधेषु च ॥ ममतस्य च भूतस्य बाहुयुद्धमवर्तत ॥ ३९ ॥ व्यायामं मुष्टिभिः कृत्वा तलैरपि समागतैः ॥ अपारयं
श्वतद्भूतं निश्चेष्टमगमं महीं ॥ ४० ॥ ततः प्रहस्य तद्भूतं तत्रैवांतरधीयत ॥ सहस्रीभिर्महाराजपश्यतो मे द्रुतोपमं ॥ ४१ ॥ एवं कृत्वा स भगवांस्ततो न्यद्रूपमास्थितः ॥
दिव्यमेव महाराज वसानो द्रुतमंबरं ॥ ४२ ॥ हित्वा किरातरूपं च भगवांस्त्रिदशेश्वरः ॥ स्वरूपं दिव्यमास्थाय तस्यौ तत्र महेश्वरः ॥ ४३ ॥ अदृश्यत ततः साक्षाद्भग-
वान् गोदृषध्वजः ॥ उमासहायो व्यालधृद्दुरूपः पिनाकधृत् ॥ ४४ ॥ समामभ्येत्य समरे तथैवाभिमुखं स्थितं ॥ शूलपाणि रथोवाच तुष्टोस्मीति परंतप ॥ ४५ ॥ तत-
स्तद्भनुरादाय तूणौ चाक्षय्यसायकौ ॥ प्रादान्ममैव भगवान्वरयस्वेति चाब्रवीत् ॥ ४६ ॥ तुष्टोऽस्मितवक्त्रो तेय ब्रूहि किं करवाणिते ॥ मनोगतं वीरयत्ते तद्ब्रूहि वितरा-
म्यहं ॥ ४७ ॥ अमरत्वमपाहाय ब्रूहि यत्ते मनोगतं ॥ ततः प्रांजलिरेवाहमस्त्रेषु गतमानसः ॥ ४८ ॥ प्रणम्य मनसा शर्वततो वचनमाददे ॥ भगवान्मे प्रसन्नश्चेदी-
प्सितोऽयं वरो मम ॥ ४९ ॥ अस्त्राणीच्छाम्यहं ज्ञातुं यानि देवेषु कानिचित् ॥ ददानीत्येव भगवानब्रवीच्च यंबकश्च मां ॥ ५० ॥ रौद्रमस्त्रं मदीयं त्वामुपस्थास्य तिपांड-
व ॥ प्रददौ च मम प्रीतः सोऽस्त्रं पाशुं पतं महत् ॥ ५१ ॥ उवाच च महादेवो दत्त्वामेस्त्रं सनातनं ॥ न प्रयोज्यं भवेदेतन्मानुषेषु कथंचन ॥ ५२ ॥ जगद्विनिर्देहे देवमल्पते-
जसि पातितं ॥ पीड्यमानेन बलवत्प्रयोज्यं स्याद्धनं जय ॥ ५३ ॥ अस्त्राणां प्रतिघाते च सर्वथैव प्रयोजयेत् ॥ तदप्रतिहतं दिव्यं सर्वास्त्रप्रतिषेधनं ॥ ५४ ॥ मूर्तिमन्मे-
स्थितं पार्श्वे प्रसन्ने गोदृषध्वजे ॥ उत्सादनमभिन्नाणां परसेनानि कर्तनं ॥ ५५ ॥ दुरासदं दुष्प्रसहं सुरदानवराक्षसैः ॥ अनुज्ञातस्त्वहं तेन तत्रैव समुपाविशं ॥
॥ ५६ ॥ प्रेक्षतश्चैव मे देवस्तत्रैवांतरधीयत ॥ ५७ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि निवातकव० गंधमादनवासे युधिष्ठिरार्जुनसंवादे सप्तषष्ठ्यधिकशतत-
मोऽध्यायः ॥ १६७ ॥ ॥ ७३ ॥ अर्जुन उवाच ततस्तामवसंप्रीतो रजनीं तत्र भारत ॥ प्रसादाद्देवदेवस्य च यंबकस्य महात्मनः ॥ १ ॥ व्युषितो रजनीं चा-
हं कृत्वा पौर्वाहिकीः क्रियाः ॥ अपश्यंतं द्विजश्रेष्ठं दृष्टवानस्मि यं पुरा ॥ २ ॥ तस्मै चाहं यथावत्तं सर्वमेव न्यवेदयं ॥ भगवंतं महादेवं समेतोऽस्मीति भारत ॥ ३ ॥

॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये सप्तषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६७ ॥

॥ ७३ ॥

॥ ७३ ॥

तत इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥